

Enhver vil erkjende, at det har sine store Banfeligheder under Behandlingen her i Salen. Der er navnlig Et, man kan være vis paa, og det er, at man i dette Dieblis ikke kan være sikker paa, om vi skal have Fred eller føre Krig, og skal vi vedblive at føre Krig, er der ingen fornuftig General, der lægger Kortene paa Bordet.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgskbro): Under Forsættning af Thingets Samtykke skal jeg atter give det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Om vi skal have Fred eller føre Krig, afhænger idelukkende af Ministeriet og dets Benner.

Bluhme; Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) vil jeg kun svare, at, hvis Grupper indenfor Partierne forhandle og komme overens, gaar jeg ud fra, at det er en selvfølgetlig Pligt for dem at underrette deres Parti derom; men jeg spørger: om det Parti, hvortil han hører, vilde, dersom vi skulde blive enige — en større Gruppe af dem eller selve Partiet — om, at der kunde føres en anden og for Fædrelandet heldigere Kampmaade og Politisk end den, Høire fører, om det da tør tage Beslutning uden Tilladelse af dets Ministerium og uden at underrette Ministeriet om, at det underhandlede.

Dønnergaard: Det synes som om Alt, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) har talt baade under denne Sags Behandling og under den foregaaende Sags Behandling, har sit Udspring fra, at det ærede Medlem ikke kan forstaa dette, at vor Fordring til Ministeriet er den, at det paa ny bøier sig ind under Loven, og naar det paa ny bøier sig ind under Loven, saa skyde vi det personlige Spørgsmaal til Side. Naar det ærede Medlem havde kunnet forstaa dette, saa kunde det ærede Medlem have sparet sig Betydeligt af de Taler, han har holdt her i disse Dage.

Holch: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): Under Forsættning af Thingets Samtykke skal jeg atter give det ærede Medlem Ordet.

Holch: Til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) skal jeg sige, at min Opfattelse af Forholdet er den, at hvis man tænkte sig en Gruppe af et Parti saaledes ikke alene forhandle, men træffe Afgørelser uden det øvrige Partis Medvidende, saa maatte man derved anse Partiet for at være sprængt. Det er en selvfølge, at, hvis en enkelt Gruppe af Mænd gjorde det uden at sætte Ministeriet i Kundskab derom, saa vilde jeg anse det for en selvfølge, at denne Gruppe ikke længer henregnedes til Regjeringspartiet, men maatte siges at have brudt med Ministeriet. Hvis derimod Partiet i sin Helhed skulde være enig om at optræde mod Ministeriet, ja, saa vilde man selvfølgetlig, hvad enten Ministeriet i Forveien fik Underretning derom eller ei, have brudt med sin tidligere politiske Stilling overfor dette.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden (Høgskbro): Jeg tror, at Thinget er træt af disse korte Bemærkninger, men under Forsættning af dets Samtykke — skal jeg endnu give det ærede Medlem Ordet.

Berg: Ja, det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Dønnergaard) er overmaade let at forstaa. Jeg forstaa meget godt hans „konsekvente“ Stilling i de sidste 3 Aar, hvorigjennem han nu er havnet i Anerkjendelse af dette Ministerium, for saa vidt det vil bøie sig under Loven. Hvilken Lov? Ministeriets egen Grundlov, ifølge hvilken der kan laves saa mange Provisorier, som det vil; paa den Maade bøier det ærede Ministerium sig under Loven. Midlertidig kan vel dette Ministerium finde Tilfredsstillelse ved at tage et Puslerum under den Lov, Rigsdagen er enig om; men det er ingen Bænk for et Ministerium, der har den Opfattelse af Grundloven, som det har. Med dette Ministerium saa vi efter min Formening aldrig Forsamlingen bevaret her i Landet.

Rettelse.

Sp. 222, l. 23 f. o.: „der fandt Sted“, læs: „der for Tiden fandt Sted“.